

dringer, der efter vor Formening ikke bidrage til Sagens Gennemførelse.

Et Mindretal (*P. Bojsen*) maa meget beklage, at det forelagte Forslag i Mod-sætning til tidligere Forslag om Tiendens Afløsning ikke giver *alle* Tiendeejere samme Ret; medens enhver Enkeltmand, som har købt en Tiende, uanset, hvad han har givet for den, faar en *meget rigelig* Afløsnings-sum, deriblandt af Statskassen 7 Gange et Aars Tiende (med Fradrag af Skatten), saa er det Bidrag, der af Statskassen ydes til de Tiendeydere, der i Fællesskab har købt et Sogns Tiende, saa godt som uden al Betydning. Dette Forhold oplyses bedst ved et Eksempel.

I 1883 blev Konge- og Kirketienden for N. N. Sogn i Jylland (efter et Dødsbø) stillet til offentlig Auktion; de tvende Tiender udgjorde tilsammen 42 Tdr. Rug, 81 Tdr. Byg og 96 Tdr. Havre, hvilket, beregnet efter Lovforslagets § 1, vilde udgøre et Beløb af ca. 1800 Kr. aarlig; Kirkebygningen var meget brøstfældig. Højstbydende blev et Konsortium, bestaaende af den større Del af Sognets Tiendeydere; Købesum 22,000 Kr. foruden fremtidig Vedligeholdelsesudgift over for Kirken. Den *ordinære* Vedligeholdelse m. m. androg aarlig ca. 240 Kr., Skatter og Afgifter 120 Kr., Restgæld i 1902 var 6,500 Kr. Ifølge Lovforslagets §§ 1 og 2 maa Statens Bidrag til denne Tiendes Afløsning be- regnes saaledes:

Restgæld	6,500 Kr.
Vedligeholdelsesudgift 240 Kr., kapitaliseret (med 25)	6,000 —
I alt	12,500 Kr.
Statsbidrag $\frac{7}{25}$ deraf er	3,500 —
Fradrag: 25 Gange Skatten 120 Kr. er	3,000 —
Statens Bidrag bliver	<u>500 Kr.</u>

Hvis denne Tiende var bleven købt af en Enkeltmand, eller Konsortiet blot havde

ladet en udenforstaaende skrive for Købet, saa vilde Statens Bidrag være at beregne paa følgende Maade:

7 Gange 1,800 Kr. er	12,600 Kr.
Fradrag: 25 Gange Skatten 120 Kr.	3,000 —
Statens Bidrag	<u>9,600 Kr.</u>

Dette skrigende Misforhold bliver ikke bedre derved, at en stor Del af de i Jylland indkøbte Kirker alt ere betalte, saa de ikke ere behæftede med nogen Restgæld. I saa Tilfælde — og det er i de allerfleste Tilfælde — bliver det, som Lovforslaget kalder „Bidrag“ fra Statskassen, ikke positivt men negativt.

Ganske vist kunde det tænkes, at mulige Udgifter til Kirkens Hovedreparation eller Ombygning — i saa Tilfælde ret betydelige Beløb — kunde forbedre Status noget for de paagældende Tiendeejere, men det beror ganske paa, om Tidspunktet for denne større Udgift falder inden for eller uden for den Periode, som lægges til Grund for den gennemsnitlige Beregning af Vedligeholdelsesudgifterne. Regler for denne Beregning findes ikke i Forslaget.

Overhovedet skønner Mindretallet ikke, at der er skellig Grund til over for disse Tiendeejere at bruge et andet Beregningsgrundlag end over for alle andre Tiendeejere; i denne Retning sigter det af samme Mindretal stillede Ændringsforslag til §§ 1 og 2.

Som det fremgaar af de statistiske Oplysninger, der ledsage Forslaget, er det særlig i Jylland, at en stor Mængde Tiendeydere have indkøbt deres Tiender. Jyllands tiendeydende Hartkorn udgør i alt 142,072 Tdr. Deraf er Kirketienden indkøbt for 66,422 Tdr. — altsaa næsten Halvparten af Jyllands Tiendeydere have købt deres Kirketiende. — For Kongetienden have Købene været noget mindre (48,637 Tdr.), men dog over en Trediepart.